

میریلین مونرو

آرژانتین، ۱۹۲۶ - ۱۹۶۲

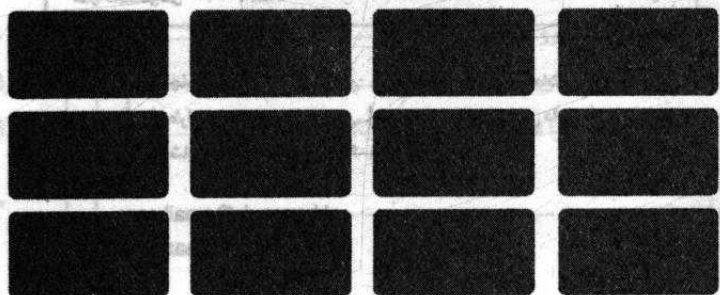
آرژانتین، ۱۹۲۶ - ۱۹۶۲

آرژانتین، ۱۹۲۶ - ۱۹۶۲

میریلین مونرو

آخرین مصاحبه
و دیگر گفت و گوها

سیدی دوئل
مهدی فروتن آغمیونی

مریلین مونرو

آخرین مصاحبه و دیگر گفت‌وگوها

| سیدی دوئل | ترجمه: مهدی فروتن
| صفحه‌آرایی: حمیدرضا یزدان‌فرجی |

سروش‌نامه	:	مونرو، مریلین، ۱۹۲۶-۱۹۶۲ م.
عنوان و نام پدیدآور	:	مریلین مونرو: آخرین مصاحبه و دیگر گفت‌وگوها/ سیدی دوئل؛ مهدی فروتن آغمیونی.
مشخصات نشر	:	تهران: نشر خزره
مشخصات ظاهری	:	۱۰۰ ص: ۲۷/۵x۱۴/۵؛ م.م.
شابک	:	۹۷۸-۶۲۲-۵۸۵۸-۷۴-۹
وضعیت فهرست نویسی	:	فیبا
یادداشت	:	Marilyn Monroe: the last interview and other conversations, 2020.
موضوع	:	مونرو، مریلین
موضوع	:	Monroe, Marilyn - Interviews
موضوع	:	بازیگران سینما -- ایالات متحده -- مصاحبه‌ها
	:	Motion picture actors and actresses -- United States -- Interviews
شناسه افزوده	:	دوئل، جود الیسون اس.، ۱۹۸۸-م.
شناسه افزوده	:	Doyle, Jude Ellison S., 1988
شناسه افزوده	:	فروتین آغمیونی، مهدی
رده بندی کنگره	:	FNT2AV
رده بندی دیویی	:	۷۹۱/۷۲-۲۸-۹۲
شماره کتابشناسی ملی	:	۹۳۲۵۸۶۹

| چاپ اول: ۱۴۰۲ | شمارگان: ۳۰۰ نسخه | تعداد صفحات: ۱۰۰ صفحه |

| طراحی جلد: تبسم غیبیشی | چاپ و صحافی: پردیس دانش |

| شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۸۵۸-۷۴-۹ |

khazepub@gmail.com

khazepub

نشر خزره

مشکلهای مترجم

آخرین گفت‌وگوی مریلین مونرو سوم آگوست ۱۹۶۲ در نشریه‌ی لایف منتشر شد؛ درست یک روز پیش از خودکشی او در ۳۶ سالگی. ستاره‌ی جوان آن روزهای هالیوود در این گفت‌وگو از جایگاه یک سلبریتی ترکیبی از اندیشه، صراحت و شوخ‌طبعی را به نمایش گذاشته است.

مونرو گفته بود: «شهرت به گونه‌ای حسادت‌ها را برمی‌انگیزد. این حس به مردم دست می‌دهد که خوب، این مریلین مونرو فکر می‌کند کیست؟» همین پرسش - مریلین مونرو که بود؟ - چند دهه محل بحث اندیشمندان سینما، منتقدان فرهنگی، تاریخ‌دانان، رمان‌نویسان، سینماگران و عموم مردم بوده است. آیا شخصیت و پرسونایی که نسخه‌ی جوان‌تر او - نورما جین مورتسن - وارد سینما کرد، یک انسان واقعی بود یا یک تصویر ساختگی؟

در بخشی از فیلم سینمایی «بلوند» که اندرو دومینیک آن را بر اساس رمانی به همین نام از جویس کرول اوتس (انتشار سال ۲۰۰۰) ساخته، آناد آرماس (بازیگر نقش مریلین مونرو) از زبان مونرو چنین می‌گوید: «وقتی از رختکن

بیرون می‌آیم، نورما جین هستم. حتی وقتی حرکت دوربین آغاز می‌شود هم شما نورما جین را می‌بینید. من فقط روی پرده مریلین مونرو هستم.»

میشل ووگل، مورخ سینمایی و نویسنده‌ی کتاب «مریلین مونرو؛ فیلم‌های او، زندگی او» هم بر دیدگاه این بازیگر مهر تأیید می‌زند: «گمان نمی‌کنم یک مریلین مونرو واقعی وجود داشته باشد. او یک شخصیت داشت و پرسونایی که می‌بایست آن را روی پرده و بیرون پرده بازی می‌کرد. در اوج آن هم مریلین مونرو همان نورما جین بود. وقتی در یک صحنه جلو دوربین می‌رفت، نورما جین بود که به نقش مریلین مونرو ظاهر می‌شد، همان نقشی را ایفا می‌کرد که به او گفته بودند. این چندان آسان نبود.»

پیکر بی‌جان مونرو در ۳۶ سالگی در خانه‌اش در برنت وود پیدا شد. آیا مرگ او حاصل خودکشی بود یا یک حادثه؟ کندی‌ها در آن دست داشتند یا پزشکان مونرو را به قتل رسانده بودند؟ شش دهه از آن ماجرا گذشته و خاموشی این ستاره‌ی جوان همچنان محل بحث است.

لوییس یئر، نویسنده زندگینامه‌ی مریلین مونرو با عنوان «مریلین: شور و تناقض» جاذبه‌ی او را چنین شرح داده است: «زندگی و مرگ مریلین تبدیل به بازنمایی‌های منعطف از یک شخص واقعی و یک رویداد واقعی شده است... هیچ کس نمی‌تواند قدرت بازنمایی او را انکار کند.»

سیدی دوئل به عنوان مؤلف این کتاب برای آن مقدمه‌ای نوشته بود که چون ارجاعات فراوانی به مصاحبه‌های مونرو داشت، ترجیح داده شد که به عنوان مؤخره بیاید تا مخاطب بعد از خواندن گفت‌وگوها به سراغ آن برود و درک و دریافت بهتری از متن دوئل داشته باشد.